

Hendrik Holtus hun uitgang hadden», dit was niet in den haak en leidde tot «cesseeren» der zaak, daar het bleek dat «die slijterij eigenlijk hem Holtus concerneerde».

Den 3 December van hetzelfde jaar verzocht de Collecteur Crooswijk alweder (1) om schriftelijke authorisatie «tot peylen en proeven van alle de brandewijnen en gedistilleerde wateren, leggende in de kelders of pakhuizen van H. Holtus, e. a. en om gedurende den tijd van peyling aan de voornoemde personen te mogen weygeren zoodanige biljetten van in- en uitslag, alsmede van verkeldering als door hun zouden worden verzocht». Dit verzoek werd, voor zoover het Holtus en twee anderen betrof, toegestaan. Op den 4 December ontving Holtus reeds des morgens te tien uren bezoek van den bode C. Meyer, R. Heyl, peilder, G. van Loon, deurwaarder en van den Hoofdgaarder der accijnsen. De laatste deelde aan onzen slijter mede, dat hij autorisatie had van Heeren Schepenen-Commissarissen om alle de brandewijnen en gedistilleerde wateren in zijn pakhuis liggende te peilen. Holtus antwoordde, «dat hij zoo schielijk niet gereed was zulks te doen, vermits hij zeyde wat impotent te zijn en niemand anders in hujs had, verzogt derhalven te wachten tot zijn neef thuys kwam of anders des namiddags weder te komen». De neef kwam na dit gezegde echter dadelijk thuis, «waarop de voornoemde Holtus met hem na agteren ging» en de mannen der wet liet staan. Na een weinig wachters gingen zij ook naar binnen en vonden Holtus alleen. De hoofdgaarder zeide hem daarop andermaal aan, «dat hij de peiling in het pakhuis toelaten zou». Holtus zocht een uitvlucht en wilde eerst de autorisatie lezen. Men las hem deze voor en liet haar toen Holtus zelf lezen. Daarop «insteerde de hoofdgaarder nogmaals op het sterkste om

---

(1) Civiel Besoigneboek Dl. 4 Fol. 101.